

1979 - Nadal com cada any...

Com cada any arribem a Nadal. Com cada any, pensaré que és més difícil parlar de Nadal. Com cada any caldrà dir que Nadal pot ser-ho cada dia, que Jesús neix per a tothom. Com cada any, rebutjarem la sensibilització fàcil, la comercialització subtil, la indiferència descarada; dubtarem de la germanor del nostre dinar, de la mateixa música entranyable de les nostres cançons...

Amb aquests components no fora pas massa difícil de fer un article nadalenc, com cada any...

Però, i darrera d'això què? La mateixa grisor, el mateix anar passant, la mateixa tebior, el mateix vell egoisme, que de tan company, ja és amic de la nostra vida. Aquests també haurien de ser components de l'article de Nadal. Fins i tot, més veritables que els anteriors.

Enguany no el volia escriure aquest comentari. Em sentia massa lluny. Aclaparada per altres contradiccions, mesurant les poques respostes que com a cristiana em sé donar a les moltes preguntes que com a persona em sé fer. Massa lluny; potser un xic més lluny que cada any.

Però una circumstància ben senzilla em va empenyer a agafar el bolígraf: Es tractava del número

100 de la nostra Revista; l'efemèrides bé valia l'esforç d'una petita col·laboració.

I ara, un vespre qualsevol d'aquest desembre, en el mateix moment d'escriure aquestes ratlles, vaig a canviar tot el que tenia pensat per dir-vos. Vaig a trencar amb l'escepticisme que havia amagatzemat, perquè tot d'una, penso que, com cada any, val la pena d'arrosegat els nostres mancaments davant la Cova, perquè valen la pena tots els tons grisos, totes les nostres fidelitats fredes, totes les equivocacions, els arronçaments d'espatlles, les il·lusions que vàrem embrutar, les paraules que no gosàrem dir, les oracions avortades per manca de temps... Sí, tot això val la pena perquè dins la seva mesquinesa, hi amaga una meravellòs grandesa: **ÉS HUMÀ!**, i com pot displeure el que és humà a un Déu que es trià precisament fer-se home!

I a partir d'aquí, ja no em dol ni la meitat que tot sigui com cada any, sí com cada any puc assolir encara l'opció d'acceptar-me i comprendre'm, perquè sé que Ell accepta i comprèn, i com cada any, cada dia, es torna a fer home per a continuar cridant-nos aquests mots: «Veniu a mi tots els qui esteu afeixugats!»

Tot home necessita ser escoltat, estimat, perdonat i comprès. Però a voltes, la seva mateixa homeïa li priva de ser-ne conscient, de desitjar-ho, de demanar-ho.

Aquest pot ser el missatge de Nadal: La gràcia de Déu que permet a l'home sentir-se infant, per demanar a l'Altre Infant, de tu a tu, la seva companyia, el seu ajut. Nadal ens recorda la capacitat de l'home per no ofegar-se en la seva limitació; de saber-se agenollar a l'Establia a jugar amb el Nen amb els seus paquets de contradiccions i de preguntes sense respostes, de pors, de remordiments. La capacitat de l'home per poder tornar a mirar net, per redreçar la seva indiferència amb solidaritat, el seu egoisme amb amor.

Potser quan s'alci els interrogants i les pors seran els de sempre; els mateixos de cada any... però sabrà quelcom important: Que un any més pot encara agenollar-se i sentir-se estimat.

Amics, Bon Nadal.

Anna

PINSOS RELATS s.a.

Telèfs. 841 61 26 - 841 62 82

LLIÇA D'AMUNT

- MARISC DE TOTES CLASSES
- PEIX FRESC I CONGELAT
- ESPECIALITAT EN LLAGOSTES VIVES
- VIVERS PROPIS

Peixateries

SANTA EULALIA

de PERE MARTIN

Plaça de l'Ajuntament (Pisos Barbany)

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA